

Historie Velkopopovicka: Domovník – č. p. 18 v Pivovarské ulici

Kateřina Kapalová a Václava Zimová, redakce

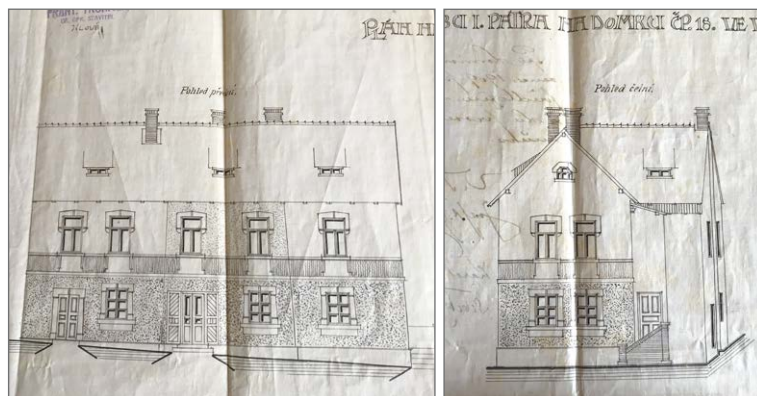
V loňském roce jsme v únoru zahájili putování po historii velkopopovických domů. Impulsem pro tento projekt byla soukromá sbírka historických pohlednic, texty sesbírané z historických pramenů (J. A. Sedlák) a zapsaného vyprávění pamětníka pana Františka Čelikovského. Dostáváme se do druhé poloviny 19. století.

Baron ze Smiedburgu, který byl majitelem Popovic od roku 1785, prodal roku 1804 Popovice Marii Anně Hartmannové. V roce 1842 se jejich majitelem až do roku 1870 stává Ervín hrabě Nostitz-Rheineck.

Dům č. p. 18 v Pivovarské ulici byl postaven roku 1809 Jakubem Zemanem. Později patřil rodině Pecháčkových. Starý pan Pecháček byl lis-

Pohled z hráze Klášterního rybníka: č. p. 18, č. p. 14, mezi nimi č. p. 4 pod kostelem

tonošem. Kolem roku 1910 měl v přízemí krámk se smíšeným zbožím a prodej novin pan Vodrážka, manžel sestry pana Pecháčka. Poté vlastnil domek rodina Bromova. Paní Bromová je též z rodu Pecháčků. Její matka byla za svobodna Pecháčková a vzala si řezníka (tolik vypovídají záznamy vzpomínek Františka Čelikovského). Nyní tam bydlí Nedbalovi, pan Josef Nedbal je manželem dcery Bromových.

V archivu Obecního úřadu jsme narazili na stavební plány přestavby domu z počátku 20. stol. Ta se však podle nich asi neuskutečnila nebo byla překryta dalšími stavebními úpravami. ■

Příště: Seriál bude pokračovat domem č. p. 19.

Dubnový sběr bylin s Vládou Vytáskem

Vláda Vytásek, bylinkář, foto autor a Jiří Kuchař

V dubnu jsou nejvíce ohroženým orgánem játra. Měli bychom se vyvarovat hněvu, který z hlediska emocí játrům škodí nejvíce, a hodně chodit do přírody a vnímat nádhernou zeleň, která játra zklidňuje.

Vlaštovičník vyfocený v Lojovicích.

Existuje i spousta bylin, které nám příroda na jaře nabízí. Desítky jich popisují v dubnové Regeneraci. Na Velkopopovicku se poměrně hojně vyskytuje jedna z nich, vlaštovičník větší. Jak píše Plinius, dostal svoje jméno skutečně podle vlaštovek, které s jeho šťávou léčily zanícené oči svých mláďat.

Vlaštovičník u nás zpopularizoval Jiří Janča svojí tinkturou, jejíž přípravu popsal už ve svojí první

knize Alternativní medicína. Nyní v dubnu je šťáva ještě mladá, světlá, a proto je ideální používat čerstvé listy ve formě bavorského výluhu zastudena. Stanoviště vlaštovičníku si dobře zapamatujte a bylině se věnujte i během léta, protože čím je šťáva z vlaštovičníku tmavší, tím je léčivější. Oranžovou letní šťávu si můžete kapat přímo do nápojů. Pověsti o jeho jedovatosti jsou podle mých zkušeností přehnané, protože například v Rakousku se tato bylina celkem běžně prodává v lékárnách a slavná Maria Treben jí zařadila mezi byliny z Boží zahrady. ■

Kdo je Vláda Vytásek?

Působí jako redakční bylinář měsíčníku Regenerace a spolupracovník web. stránek www.prirodniantivirotika.cz. Dotazy na něj můžete psát na e-mail: info@eminent.cz.

RECEPT: Bavorský výluh zastudena

Ve velké oblibě ho měl můj učitel, východočeský bylinář Pavel Váňa. Nejjednodušší příprava je tato:

Do jakékoli skleněné nádoby natrhejte byliny. V této roční době to budou listy kopřivy, černého bezu, břízy, maliníku, černého rybízu nebo mladé jehličky. Z květů můžete použít trnku, pampelišku, podběl, violku rolní, prvosenku jarní nebo sedmikrásku, opatrně květ hlohu. Od každé bylinky vezměte trochu; samozřejmě nemusí být všechny; večer je smíchejte dohromady a dejte do nádoby. Potom je zalijte čerstvou, nejlépe pramenitou vodou. Ráno budete mít připravený velice lahodný nápoj, ve fytoterapii zvaný bavorský výluh zastudena. Během dne ho můžete vypít i litr a půl. ■